
Gate Theatre
I'll go on

plaats De Balie

datum 26, 27, 28 juni

tijd 20.30 uur

Gate Theatre

I'll go on

uit de trilogie *Molloy*, *Malone Dies*, *The Unnamable*
van Samuel Beckett

Tekst samengesteld door Gerry Dukes en Barry McGovern

gespeeld door Barry McGovern

regie Colm O Briain

decor Robert Ballagh

belichting Rupert Murray

een pauze van ca. 15 minuten na het eerste deel

*In het kader van Amsterdam Culturele
Hoofdstad van Europa.*

Gate Theatre

Gate Theatre uit Dublin, is de laatste jaren uitgegroeid tot één van Ierland's interessantste theatrlands interessantste theatergroepen. Inmiddels hebben zij ook internationale erkenning gekregen, met name door hun vertolkingen van het werk van Samuel Beckett. In dit Holland Festival presenteert *Gate Theatre* een stuk voor solotoneel dat is samengesteld uit delen uit Becketts trilogie *Molloy*, *Malone Dies* en *The Unnamable*.

Deze 90 minuten durende monoloog, gehouden door Barry McGovern, Beckett vertolker bij uitstek, begint met de persoon van Molloy die op zoek is naar zijn moeder. Onderwijl beklaagt hij zich over de schunnige taal die de papegaai van zijn vroegere minnares uitslaat en bepaalt hij op mathematische wijze het aantal winden dat hij per uur laat.

In het tweede deel treffen we Malone aan in een mausoleum, op zoek naar zichzelf en zijn moeder, maar nu om deze te vermoorden. Er is niets meer, er valt niets meer te ontdekken, hij is alleen, maar hij moet verder, alleen omdat zijn moeder hem heeft gebaard. *I must go on, I can't go on, I'll go on.*

Barry McGovern

Barry McGovern

'...ik zal u zeggen wie ik ben, ik zal het niet begrijpen, maar het zal gezegd zijn, ze zullen gezegd hebben wie ik ben, en ik zal het gehoord hebben, zonder oor zal ik het gehoord hebben, ik zal het gehoord hebben buiten me, dan onmiddellijk binnen me, dat is misschien wat ik voel, dat er een buiten en een binnen is en ik in het midden, dat is misschien wat ik ben, het ding dat de wereld in tweeën verdeelt, enerzijds het buiten, anderzijds het binnen, dat zo dun kan zijn als een lemmet, ik ben noch aan de ene kant noch aan de andere, ik ben in het midden, ik ben het tussenschot, ik heb twee oppervlakten en geen dikte, misschien is dat wat ik voel, ik voel mezelf vibreren, ik ben het tymphaan, aan de ene kant is de schedel, aan de andere kant de wereld, ik behoor noch tot de ene noch tot de andere, niet tegen mij spreekt men, niet aan mij denkt men, dat is het niet (...) de woorden zijn overal, binnen mij, buiten mij, zo, zo, daarnet had ik geen dikte, ik hoor hen, hen te horen is niet nodig, een hoofd is niet nodig, onmogelijk hen te laten ophouden, onmogelijk op te houden, ik ben in woorden, ik ben gemaakt van woorden, van woorden van anderen...'

uit Naamloos (The Unnamable)
Raster 38. J.F. Vogelaar

Een poosje geleden liet een vriend mij een brief zien, die ik hem in 1945 heb geschreven. Ik was het vergeten. Het ging over Beckett. Hier is een deel uit de brief.

'Hoe verder hij gaat, des te beter ik het vind. Ik wil geen filosofieën, tractaten, dogma's, getuigenissen, uitvluchten, waarheden, antwoorden, niets goedkoops. Hij is de moedigste, meest meedogenloze schrijver van deze tijd en hoe meer hij mij met mijn neus in de stront wrijft, des te dankbaarder ik ben. Hij naait me niet, hij leidt me niet om de tuin, hij smeert me geen oplossing, of een weg of een openbaring aan, hij verkoopt me geen knollen voor citroenen en het zal hem een rotzorg zijn wat ik van hem neem. Maar ik neem alles van hem de hele bende omdat hij al het ongedierte onder de stenen uitbaalt.

Hij creëert een wezen van schoonheid. Zijn werk is prachtig.

Ik kan op dit moment geen "woorden" vinden voor zijn werk, ik wil alleen zeggen dat hij voor mij verreweg de beste levende schrijver is.'

Harold Pinter
uit: Beckett at Sixty